

Konvention om social trygghet mellan Sverige och Kanada

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 2001/02:106 Konvention om social trygghet mellan Sverige och Kanada. Konventionen föreslås ersätta konventionen av den 10 april 1985 mellan Sverige och Kanada om social trygghet (SFS 1985:949). I huvudsak föranleds den nya konventionen av det reformerade svenska pensionssystemet som i sin helhet kommer att träda i kraft den 1 januari 2003.

Den anpassning som konventionen innebär medför i princip inga nya åtaganden. Regeringen har uttalat att det emellertid är svårt att uttala sig om huruvida den nya regleringen kommer att medföra några ändrade kostnader i förhållande till dagens situation.

Konventionen föreslås införlivas i svensk rätt genom en särskild lag. Lagen föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner konventionen och antar regeringens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Utskottets överväganden	4
Propositionen	4
Utskottets ställningstagande	5
Bilaga 1 Förteckning över behandlade förslag	6
Bilaga 2 Regeringens lagförslag.....	7

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Konventionen

Riksdagen godkänner konventionen av den 30 januari 2002 mellan Sverige och Kanada om social trygghet samt antar regeringens förslag till lag om konvention om social trygghet mellan Sverige och Kanada.

Stockholm den 16 april 2002

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Berit Andnor

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Berit Andnor (s), Bo Könberg (fp), Margit Gennser (m), Maud Björnemalm (s), Anita Jönsson (s), Ulla Hoffmann (v), Gustaf von Essen (m), Mariann Ytterberg (s), Göran Lindblad (m), Lennart Klockare (s), Kerstin-Maria Stalin (mp), Birgitta Carlsson (c), Mona Berglund Nilsson (s), Margareta Cederfelt (m), Magda Ayoub (kd) och Désirée Pethrus Engström (kd).

Utskottets överväganden

Propositionen

Under åren 2000 och 2001 har en ny konvention mellan Sverige och Kanada om social trygghet förhandlats fram mellan representanter för Sveriges och Kanadas regeringar. Konventionen undertecknades den 30 januari 2002.

För Sveriges del omfattar konventionen lagstiftningarna om garantipensioner och inkomstgrundande ålderspensioner, efterlevandepensioner och efterlevandestöd till barn samt sjukersättning och aktivitetsersättning. För Kanadas del omfattar konventionen den kanadensiska lagen om trygghet vid ålderdom och den kanadensiska pensionsplanen.

Vid utsändning av arbetskraft har utsändningstiden förlängts från 24 till 60 månader. Under denna tid omfattas arbetstagaren inte av lagstiftningen i det land han utsänts till. För person som sänds ut av en statlig arbetsgivare i sin anställning gäller utsändningsperioden utan begränsning.

Beträffande grundpension kan en förmånsgrundande period enligt svensk lagstiftning läggas samman med en bosättningsperiod i Kanada för att uppfylla det kanadensiska kravet på 10 års bosättning. Beräkningen av pensionens storlek påverkas emellertid inte.

Regeln om minst tre års bosättningstid i Sverige för samtliga svenska garantiförmåner har undantagits från sammanläggning.

Förmåner från den kanadensiska lagen om trygghet vid ålderdom och vissa förmåner inom den kanadensiska pensionsplanen skall inte tas med i beräkningen av svenska garantiförmåner.

Konventionen gör det möjligt att exportera bosättningsbaserade förmåner som inte exporteras med stöd av nationell lagstiftning. Således exporteras kanadensisk grundpension till Sverige för personer som har en sammanlagd bosättningstid i Kanada och Sverige om minst 20 år. Svensk garantipension och garantiersättning exporteras till Kanada under förutsättning att personen har en sammanlagd försäkringstid i Sverige och Kanada om 20 år, varav minst tre års bosättning i Sverige.

Personer som är försäkrade i Kanada vid tidpunkten för försäkringsfallet kan i vissa fall få svensk inkomstrelaterad sjukersättning eller aktivitetsersättning. Inkomst som tjänats in under tid då kanadensisk lagstiftning varit tillämplig läggs dock inte till grund för ersättningen.

Enligt regeringens uppfattning är konventionen av sådan vikt att den redan på grund härav bör underställas riksdagen för godkännande enligt 10 kap. 2 § regeringsformen. För frågan om i vilken form konventionen skall inkorporeras i svensk rätt är av intresse konventionens koppling till socialavgiftslagen. Som Lagrådet påpekat i ett annat lagstiftningsärende (prop. 2000/01:8) är socialavgifterna enligt svensk rättsuppfattning att likställa med skatter och när det gäller föreskrifter om skatt till staten skall sådana enligt 8 kap. 3 § rege-

ringsformen bestämmas i lag. Konventionen bör därför införlivas i svensk rätt genom en särskild lag.

När den nya konventionen träder i kraft skall den nuvarande konventionen upphöra att gälla. Den tidigare konventionen skall emellertid fortsätta att gälla med avseende på förmåner som en person har rätt till genom tillämpning av den tidigare konventionen för tid före den nya konventionens ikraftträdande. Lagen om konvention om social trygghet mellan Sverige och Kanada föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Den anpassning som konventionen innebär medför i princip inga nya åtaganden. Enligt regeringen är det emellertid svårt att uttala sig om huruvida konventionen kommer att medföra några ändrade kostnader i förhållande till dagens situation.

Utskottets ställningstagande

Utskottet tillstyrker regeringens förslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

I proposition 2001/02:106 Konvention om social trygghet mellan Sverige och Kanada har regeringen (Socialdepartementet) föreslagit att riksdagen

1. godkänner konventionen av den 30 januari 2002 mellan Sverige och Kanada om social trygghet,
2. antar regeringens förslag till lag om konvention om social trygghet mellan Sverige och Kanada.

Lagförslaget återfinns som bilaga 2 till betänkandet.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

